

РЕШЕНИЕ

№ 246

гр. Варна, 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мая В. Нанкинска

Членове: Трайчо Г. Атанасов
Ерна Якова-Павлова

при участието на секретаря Невена Ст. Братоева
в присъствието на прокурора М. Ал. Г.
като разгледа докладваното от Мая В. Нанкинска Частно наказателно дело № 20233100200996 по описа за 2023 година

Производството е образувано по реда на чл.44 ЗЕЕЗА по искане на ВОП за разглеждане на Европейска заповед за арест на българския гражданин В. Ж. Й., родена в гр.*****, Р България.

В съдебно заседание представителят на Варненска окръжна прокуратура изразява становище за наличие на визираните в закона предпоставки за отказ за предаване на Й. на компетентния орган, издал заповедта.

Защитниците на исканото лице излагат становище, че ЕЗА следва да бъде оставена без уважение. Твърдят, че са налице пречки за предаването му, тъй като престъплението е извършено на територията на страна, няма яснота какви са извършените деяния и какво е предвиденото престъпление за всяко от тях, както и че висшия интерес на детето следва да бъде защитен преди всички.

Й. моли да не бъде предавана на компетентните власти, тъй като има малко дете, за което се грижи, както и че досъдебното производство е приключило и тя желае да се яви по време на разглеждане на съдебното производство, а не да престоява преди това в местата за предварително

задържане.

След преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, изразени в съдебно заседание, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Производството по делото е образувано по искане на ВОП за разглеждане на издадената спрямо българския гражданин В. Ж. Й. заповед за арест и предаването на лицето на компетентните власти на ФРГ.

Съдебен орган – Районен съд-Бамберг, ФРГ е издал европейска заповед за задържане на В. Ж. Й., по отношение на която се е водило досъдебно производство № 1 Gs 1654/23 за извършени 112 престъпления, наказуеми по §263, чл.1, ал.3, изр.2, номер1; ал.5,25; ал.2,53 от Наказателния закон на Германия. Посочената заповед е била издадена с оглед провеждане на наказателно производство по отношение на лицето за престъпления:участие в престъпна група, компютърни престъпления и престъпления, свързани с компютрите и измама.

Във връзка с издадената ЕЗА Й. е задържана в хода на оперативно издирвателни мероприятия, извършено от служители на ГДНП и ОД МВР -Варна на 18.07.2023 г., след което и е определена МНО „Подписка“ и забрана за напускане пределите на страната.

Съгласно разпоредбата на чл.44, ал.6 ЗЕЕЗА при постановяване на решението си съдът трябва да прецени дали са налице условията на чл.36 и чл.41 от същия закон или дали не са налице някои от пречките на чл.39 и 40 за да може да се извърши предаването на лицето на искащата държава.

Чл.36 ЗЕЕЗА урежда условията при които може да бъде издадена европейска заповед за арест и съответно едно лице да бъде предадено на искащата държава. В настоящият случай, видно от приложените доказателства, тези условия са налице.

От материалите по делото се установява, че не са налице основанията на чл.39 ЗЕЕЗА за отказ за предаване на лицето- престъплението не е амнистирано в РБ, не попада под нейната наказателна юрисдикция, исканото лице не е осъдено за същото престъпление от български съд или съд на трета държава членка, не е изтърпяло и не търпи наказание за това деяние.

Молещата държава е представила гаранция на основание чл.41 , ал.3 ЗЕЕЗА с уверение, че в случай на окончателна присъда във Федерална република Германия , исканото лице ще бъде върнато в България за понататъшно изпълнение на наказанието

В същото време обаче съдебният състав намира, че може да са откаже предаване на лицето на осн.чл.40 ЗЕЕЗА – престъплението е извършено цялостно или частично на територията на РБ, подсъдно е на български съд.

От съдържанието на приложената Европейска заповед за арест се установява, че престъплението, за което се иска предаването на лицето, е извършено изцяло на територията на Р. България, както следва- в раздел „д“ от ЕЗА е отразено, че исканото за предаване лице В. Й. е работило в български кол център и като място на деянието е посочено „кол център в гр. София или гр. Варна“.

Налице е хипотезата на чл. 40, ал.1,т.5 ЗЕЕЗА- престъплението, по данни от молещата държава, е извършено изцяло на територията на Р България, като е приложима разпоредбата на чл.3 НК, т.е за престъпление, извършено на територията на Р. България се прилага българския НК.

При разглеждане на направеното искане за предаване на В. Й., съдът изиска допълнително информация, свързана с установеното обстоятелство, че исканото лице има малолетно дете, за което се грижи сама. Последното налага да бъде преценен и висшия интерес на детето на плоскостта на правото на майката да не бъде лишаване от контакт с детето си и гаранция, че детето получава необходимата майчина и семейна грижа, установено в чл.24 от Хартата за основните права на Европейския съюз и множеството решения на СЕС.

За правилната преценка на исканията на издаващата държава, посочени в разглежданата ЕЗА е необходимо да бъдат съпоставени инструментите за предотвратяване на безнаказаността и висшия интерес на детето, макар и в случая да е трето лице. По тези съображения съдът е изискал от искащата държава допълнителна информация за образуваното наказателно производство и участието на исканото лице в него и възможността това производство да бъде проведено при съгласия от издаващата държава и под друга форма визирана в разпоредбата на чл.50 от ЗЕЕЗА - възможността това

лице да бъде разпитано на територията на РБ или предадено временно за извършване на процесуални действия в искащата държава и върнато отново на територията на Република България, като по този начин не би се нарушила връзката му с малолетното дете. В постъпилите отговори от издаващата държава е посочено, че на Й. е предоставена възможност да се запознае със събраните по делото доказателства, предоставени са и копия, които са й необходими, осигурена й е възможността да се ползва изцяло от адвокатска защита. ИСКАЩАТА държава намира, че не съществува възможност за приложението на чл.50 ЗЕЕЗА, тъй като всички процесуални действия срещу Й. са извършени и предстои изготвянето на ОА и провеждане на съдебно производство, поради което и потвърждават необходимостта същата да им бъде предадена по повод на разглежданата ЕЗА. В същото време обаче не е посочено какви са нуждите за присъствие на исканото лице в искащата държава, предвид обстоятелството, че изрично е отразено, че с него не се налага извършване на процесуални действия по повод на разследване на извършени престъпления на територията на издаващата държава.

С оглед интересите на детето, издаващата държава е представила информация по времето на изтърпяване на евентуално задържане под стража на територията на издаващата държава, какви са възможностите за присъствие на малолетно дете и съответно възможностите на исканото лице за осъществяване на контакти със същото, с оглед непрекъсване на връзката между тях.

От постъпилите отговори от издаващата държава се установява, че при деца до 3 години, за същите е осъществена възможност да пребивават в местата за лишаване от свобода и макар и при по-особен режим подобна възможност съществува и при малолетни лица, които са над три години.

По делото е изискан доклад и от Агенцията за социално подпомагане, от което се установява, че исканото лице са грижи за малолетното си дете само, тъй като е настъпила раздяла с бащата на детето. Детето е изключително привързано към своята майка и с наличие на силна връзка между тях.

При така събраните доказателства се установява, че висшия интерес на детето също следва да бъде защитен, макар и това да не е основното, заради което настоящият състав на съда намира, че следва да не уважава

постъпилото искане от издаващата държава. Основното за неговият отказ е обстоятелството, че престъпленията са извършени на територията на РБългария и на второ и допълнително място е висшия интерес на детето.

Като съобрази всичко изложено до момента настоящият състав на ВОС намира, че не са налице изискванията, визирани в ЗЕЕЗА и направеното искане за отказ от страна на прокуратурата е обосновано и законосъобразно.

В ЕЗА, която се разглежда в настоящото производство в § g на заповедта е посочено от издаващата държава, че се отнася до изземване и предаване на вещи, които могат да бъдат изискани като доказателства или които са придобити от исканото лице в резултат на престъплението.

В ЕЗА не са описани конкретни вещи, нито е посочено тяхното местоположение, поради което и в тази насока заповедта не може да бъде уважена.

На последно място с оглед разпоредбите на ЗИНЗС съдът намира, че следва да потвърди МНО „Подписка“ да приключване на настоящото производство.

По отношение на мярката за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на страната“ съдът намира, че следва да бъде отменена с оглед крайния съдебен акт, който е постановен.

Водим от изложените по-горе съображения Варненския окръжен съд

РЕШИ:

ОТКАЗВА да изпълни европейската заповед за арест от 04.07.2023 год., издадена от Районен съд-Бамберг, ФРГ по дело № 1 Gs 1654/23 за предаване на лицето В. Ж. Й., роден на ***** год. в гр.*****, Р България, ЕГН *****.

ПОТВЪРЖДАВА мярката за неотклонение „Подписка“ до влизане в сила на съдебния акт.

ОТМЕНЯ мярката за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на страната“.

Решението подлежи на обжалване или протест в 5-дневен срок от днес пред АС-Варна.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____